فصلنامه علمی اقتصاد و بانکداری اسلامی، شماره سی و سوم، زمستان ۱۳۹۹- صفحات ۲۸۸-۲۶۵

بررسی تاثیرات دیپلماسی اقتصادی در امنیت مرزی ایران و ترکیه

نوع مقاله: پژوهشی

مهدی نجفی[۱]
جلیل نائبیان[۲]
پرویز احدی[۳]
محمد یوسفی جویباری[۴]

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۷/۵ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۱۱/۲۷

چکیده

امنیت در واقع تلاش برای مقابله و مقاومت در برابر تهدیدهای خارجی و رفع و کاهش آسیب‌های داخلی و ایجاد شرایط مناسب و مطلوب برای بارور شدن قابلیت ها، تامین آرمان‌ها و ارزش‌های مطلوب جامعه انسانی و ارتقا کیفیت و سطح زندگی انسان هاست و مرز منعکس کننده قلمرو حاکمیت سیاسی یک دولت بوده و مطابق قواعدی خاص در مقابل حرکت انسان، انتقال کالا، اشراف کار می‌باشد. امنیت و ضرورت ایجاد آن از اصول بسیاری است که در کلیه ی جوامع و مکاتب بر آن تاکید شده است. در واقع امروزه، به علت ماهیت فضایی روابط بین دولت‌ها فامنیت و بقای ملی دولت‌ها تحت تاثیر نوع فضای سیاسی مسلط بر فضای پیرامونی، منطقه‌ای و جهانی است که بیشتر جنبه ی امنیتی به خود گرفته است و بازیگران متعدد و زیادی نیز به طور همزمان در روابط بین المللی به ایفای نقش می‌پردازند این تعدد و زیادی عوامل و بازیگران بین المللی موجب پیچیدگی روابط بین المللی می‌شود و نظام بین المللی بر خلاف جامعه داخلی فاقد حکومت و اقتدار مرکزی است. نبود حکومت و اقتدار مرکزی بدان معناست که در سیاست بین المللی نظم سلسله مراتبی و ناظمی وجود ندارد که روابط بین کشورها را تنظیم کند، که نظریه‌ها و تحلیل گران سیاست بین المللی را سرشار از منازعه و جنگ بدانند که در آن جایی برای همکاری، همگرایی و کارکرد رژیم‌های بین

[۱]دانشجوی دکتری روابط بین الملل دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز hosseinmk2016@gmail.com
[۲]دانشیار و عضو هیئت علمی، گروه تاریخ دانشگاه ازاد اسلامی واحد تبریز، ایران (نویسنده مسئول)
jnayebian@gmail.com
[۳]استادیار و عضو هیئت علمی،گروه علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بناب،بناب، ایران و استاد مدعو دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز parvizand@gmail.com
[۴]دانشیار و عضو هیئت علمی گروه علوم سیاسی و روابط بین الملل دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز
yousefijouybari@iaut.ac.ir

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

المللی نیست، به ویژه آن‌ها همکاری بین واحدهای ملی و کشورها را نا ممکن یا دست کم بسیار سخت و دشوار نموده است اما همگرایی منطقه ای، متضمن وجود و ایجاد ساختار ها، نهادها و ترتیبات منطقه‌ای بین حکومتی یا فوق ملی است. که هماهنگی رفتار و سیاست‌های کشورهای عضو در حوزه‌های موضوعی مختلف می‌پردازند و همگرایی منطقه‌ای را می‌توان در مسائل اقتصادی، سیاسی، امنیتی، فرهنگی و اجتماعی بررسی نمود.

کلمات کلیدی: مرز، امنیت، بازیگران بین المللی، همگرایی منطقه ای، دیپلماسی، سیاست خارجی، ایران، ترکیه

طبقه بندی JEL: K00,E60,f50

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

مقدمه

علل و عوامل و متغیرهای بسیاری در روابط بین المللی تاثیر گذارند. که بازیگران متعددی در روابط بین المللی به ایفای نقش می‌پردازند که این بازیگران یا در منطقه هستند یا فرامنطقه‌ای می‌باشند که نقش کلیدی داشته و در امنیت تاثیر گذار بوده است. بی تردید بدون امنیت هیچ برنامه‌ای در کشور قابل اجرا نبوده، در واقع مقوله امنیت تا به آن جا اهمیت دارد که هرگونه فعالیتی نیاز به بستری ایمن و مطمئن در سطوح مختلف جامعه داشته باشد، همه و همه در گرو امنیت است و به عبارت دیگر امنیت در زمره اهداف، منافع و ارزش‌های اصول و پایدار جامعه است. این امنیت با همگرایی منطقه‌ای و دیپلماسی و سیاست خارجی میان دولت‌های هم مرز نقش آفرینی نموده و اگر بازیگران بین المللی بخواهند با نفوذ خود ایجاد ناامنی نمایند گفتمان همگرایی و دیپلماسی باعث خواهد شد که فرآیند راهکارها و راهبردهای مقابله و تهدیدات برای خود جایگاه خاصی پیدا کند. امنیت به طور کلی یعنی تداوم اموری مانند: سلامت جسم و فکر و روح، همبستگی خانواده، جریان سرمایه گذاری فیزیکی و انسانی و جریان مصرف معقول و همچنین انتظارات افراد جامعه از تداوم آنی این امور به سمت بهتر شدن به گونه‌ای که موقعیت موجود و بهبود این امور، از تعرض و گزند عوامل مخرب مختلف در امان باشند(متقی، ۲۵: ۱۳۷۷).

امنیت مرز یک موضوع تک بعدی نیست بلکه یک مقوله مرکب است. پاسداری از مرز یعنی پاسداری از فرهنگ، پاسداری از هویت، پاسداری از ملیت و استقلال و استقلال و غیرت است که ایجاد حسن همگرایی ملی و اسلامی در مناطق مرزی، ارتباط با کشورهای همسایه به صورت دیپلماسی که به دنبال خود ارتباطات فرهنگی، اقتصادی و سیاسی با خود خواهد داشت که مرزهای جغرافیایی و مسائل مختلف مربوط به آن، در سیاست‌های داخلی و خارجی هر کشور اثر داشته و دارای اهمیت ویژه‌ای هستند. مرز مهم‌ترین عامل در روابط سیاسی دو کشور محسوب می‌شود. اگر امنیت کشوری از طرف مرزهای مشخصی مختل و ناآرام می‌گردد. مسلما روابط روابط بین آن کشورها تیره و در صورت افزایش همکاری، بحران به وجود آمده قطع خواهد شد. به طوری که اگر دو کشور ایران و ترکیه دارای روابط سیاسی حسنه باشند هرگونه همکاری را در تامین امنیت مرز مشترک به عمل خواهند آورد و به نفع هر دو کشور خواهد بود. مرزها تاثیرات مستقیم و گسترده‌ای برای استقلال و تمامیت ارضی، حاکمیت ملی، امنیت داخلی، اوضاع اقتصادی، کنترل و حاکمیت هر دولت را به قلمرو و مردم خود نشان می‌دهند. مرزها دارای نقش‌ها و کارکردهای گوناگونی هستند و اگر چه از نظر تاریخی بهترین کارکرد مرز، جدا کردن دو ناحیه سیاسی و دو گروه از مردم بوده و هست. اما با گذشت زمان و پیشرفت‌های به وجود آمده در عرصه‌های مختلف اقتصادی، سیاسی، فناوری و ارتباطات امروزه کارکردهای جدیدی برای مرزها تعریف شده است.

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

مهم‌ترین عامل را می‌توان در روابط سیاسی دو کشور همسایه ایران و ترکیه مشاهده نمود. اگر دو کشور ایران و ترکیه دارای روابط سیاسی حسنه باشند هر گونه همکاری را در تامین امنیت مرز مشترک به عمل خواهند آورد. در مقابل چنان چه اختلافات سیاسی عمیق بین دو کشور وجود داشته باشد، نه تنها هیچ گونه همکاری نخواهند داشت بلکه هر یک از طرفین با به کارگیری تمامی امکانات خود، سعی در ناآرامی در مرز و ایجاد اخلال در امنیت داخلی کشور مقابل خواهد شد. مرزهای بین المللی ایران و ترکیه، تاثیر عمیقی بر چگونگی فعالیت‌های سیاسی، فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی روابط و مبادلات مرزی مرزنشینان و نقش برجسته‌ای در شکل دهی مناسبات سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی میان دولت‌ها به عهده دارد. با توجه به ویژگی خاص مرز، ضرورت دارد دولت‌های هر یک از کشورهای ایران و ترکیه اعمال حاکمیت قوی در منطقه سرزمینی خود داشته باشند تا مرز از دو سوی آن کنترل شود. اگر یکی از کشورهای ایران و ترکیه به علل مختلف از جمله نا آرامی‌های داخلی، مشکلات اقتصادی، فساد اداری و مالی و یا وجود حکومت‌های غیرمنسجم نتواند در سراسر مرزهای خود اعمال حاکمیتی قوی بنماید، کشور همسایه نیز نمی‌تواند به نتیجه مطلوبی در تامین امنیت مرز برسد.

وجود تفاوت زیاد در قدرت اقتصادی دو کشور همسایه که منجر به تفاوت قابل توجه قیمت کالا و خدمات و تسهیلات و بازار کار در دو سوی مرز می‌گرد. باعث قاچاق کالا و تردد غیرقانونی از مرز و در نتیجه ناامنی در منطقه مرزی می‌شود. بالا بودن شرح مالیات گمرکی، عوارض گمرکی، محدودیت‌های وارداتی، اختلاف قیمت در دو سوی مرز، وجود انحصار در زمینه واردات یا صادرات، تقاضای موثر بازار داخلی برای جذب کالاهای وارداتی به صورت قاچاق (البسه و وسایل آرایشی و بهداشتی از ترکیه به ایران، افزایش بیکاری در سطح جامعه می‌توانند انگیزه برای قاچاق باشند. اما دلیل و انگیزه اصلی مرزنشینان که به این امر قاچاق مبادرت می‌ورزند، وضعیت بد اقتصادی و ناتوانی در تامین مایحتاج زندگی خود از راه‌های قانونی باعث می‌شود که مدام مرزنشین به خاطر کمبود اشتغال بازیچه سرمایه داران بزرگ قرار گرفته و اقدام به واردات کالا به صورت قاچاق و غیرقانونی نمایند. قاچاق کالا برای اقتصاد کشور بسیار مخرب بوده و امنیت ملی و مرزی را نیز به خطر می‌اندازد. وجود قاچاق در مناطق مرزی به خصوص اگر توسط مرزنشینان صورت بگیرد. باتوجه به جوسازی و تبلیغات بیگانگان و کشورهای همسایه بسیار خطرناک است و باید همه امکانات برای جلوگیری از این پدیده مخرب بسیج شوند. امنیت حمایت ملت از جمله فیزیکی و مصون نگه داشتن فعالیت‌های اقتصادی آن از جریانات ویران کننده بیرونی می‌باشد.(هافمن[1]، ۱۹۸۱: ۴۰۵).

[1] Hoffman

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

پس از جنگ جهانی دوم، مفهوم امنیت ملی متحول شد و دستکم سه نوع آمادگی را در بر می‌گیرد: الف- آمادگی سیاسی که از چندین طریق بدست می‌آید: امضا پیمان نامه‌های دفاعی به منظور مقابله با تجاوز، استفاده از بحرانهای بین المللی اصلی جهت اجرای اهداف سیاسی، تعیین و اجرای سیاست‌های موثر با اتکا به مردم، مذاکره برای جلوگیری از وقوع عواملی که می‌تواند موجب بروز خشونت شود و نهایتا بهره گیری از سیستم امنیت بین المللی به منظور امنیت خود.

ب- آمادگی اقتصادی که به معنی دارا بودن منابع طبیعی لازم و کافی ظرفیت صنعتی و مهارت تکنولوژیک برای فراهم نمودن امکاناتی که قدرت را بالا ببرد از جمله تسلیحات نظامی و سرانجام قدرت مالی به منظور پرداخت هزینه‌های مذکور، بدون آنکه مجهز به بحران اقتصادی شوند.

ج – آمادگی نظامی که شامل یک برنامه دقیق دراز مدت دفاعی، جهت مقابله با دشمن و نگهداری و آموزش نیروهای نظامی، مدرنیزه و کارآزمودن تجهیزات نظامی و نیز اتحاد و پیوند هماهنگی بین مردم و ارتش در مواقع جنگ و بحران (خوشوقت، ۱۳۷۵: ۲۱۵).

۱. سوالات و فرضیه‌ها تحقیق

سوال اصلی

• نقش دیپلماسی و سیاست خارجی در امنیت مرزی ایران و ترکیه چیست؟

سوال فرعی

- روابط میان ایران و ترکیه در امنیت مرزهای شمال غرب کشور چه تاثیری دارد؟
- نقش عوامل ژئوپولتیک در بحران مرزی ایران و ترکیه چیست؟
- کشورهای منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای در بحران مرزی ایران و ترکیه چه جایگاهی دارند؟

فرضیه اصلی

- دیپلماسی و سیاست خارجی در امنیت مرزی ایران و ترکیه نقش اساسی دارد.

فرضیه فرعی

- روابط میان ایران و ترکیه در امنیت مرزهای شمال غرب کشور تاثیر بسزایی دارد.
- عوامل ژئوپولتیک در بحران مرزی ایران و ترکیه نقش اساسی دارد.
- کشورهای منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای در بحران مرزی ایران و ترکیه از جایگاه مهمی برخوردارند.

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

۲. مبانی نظری و پیشینه تحقیق

۲-۱.خصوصیات و ویژگی‌های مناطق مرزی ایران و ترکیه:

می توان به شکل زیر جمع بندی و مورد تحلیل قرار داد:

۱) دوری از مرکز: یکی از ویژگی‌های اصلی مناطق مرزی، دوری از مرکز کشور است. این خصوصیت که عمدتا ناشی از طبیعت مناطق مرزی است، موجب بروز دو پیامد نهان و عینی می‌شود. ذهنیت دوری از مرکز، باعث دوری تعلقات، دوری فکری و دوری تفاهمات با مرکز می‌شود. در بعد عینی نیز باعث کاهش عمران و آبادانی این مناطق و تشدید محرومیت به دلیل ضعف نظام تصمیم گیری سیاسی، اداری، قضایی و اجرایی و دوری مسئولین مرکز نشین از مشکلات این مناطق می‌شود که کاهش کنترل مرکز به این مناطق، عدم تعادل منطقه ای، عدم گرایش به جذب فعالیت‌ها و سرمایه گذاری‌ها از آثار و پیامدهای منفی دوری از مرکز بوده است. دوری از مرکز، تحت تاثیر آثار و پیامدهای منفی مواجه با انواع آسیب پذیری‌هایی می‌شود که زمینه مناسبی برای بروز تهدیدات فراهم می‌سازد که آسیب‌هایی هم چون از دست دادن کنترل بخش مناطق مرزی، پیدایش مناطق فقیر در جوار مرزها، فقیرتر شدن مناطق مرزی و غیر مولد شدن آنها رواج اقتصاد غیرقانونی بوده که هریک در ایجاد بحران در نوار مرزی نقش به سزایی داشته که امنیت را به خطر می‌اندازد.

۲) انزوای جغرافیایی: این خصوصیت، عمدتا ناشی از انطباق مفاهیم اقتصادی و جغرافیایی به یکدیگر است. انزوای جغرافیایی باعث جدا افتادگی میان مناطق مرزی و مناطق داخلی کشور شده و پیامدهای منفی به همراه داشته است.

۳) ناپایداری سکونت: یکی از ویژگی‌های مناطق مرزی داشتن جمعیت ناپایدار و ناپایداری در سکونت است. این پدیده بر اثر دو دلیل عمده به وجود می‌آید: ۱- توسعه نیافتگی ۲- حاشیه‌ای بودن (نجفی، ۱۳۹۶: ۷۰)

۴) تبادلات مرزی غیر قانونی: تبادلات غیر قانونی در شرایطی بروز می‌کند که کشورها پیش بینی‌های لازم جهت انجام مبادلات متقابل مناطق همجوار را نکرده باشند که آثار و پیامدهای منفی در مبادلات غیرقانونی به همراه بوده است:

- جدا افتادگی و گسستگی میان اقتصاد مناطق مرزی و مناطق داخلی کشور.
- رواج بدهکاری و اعمال غیر قانونی.
- جدا افتادگی ذهنی و عینی و نظام مدیریتی کشور.
- تضعیف امنیت ملی و تقویت امکان نفوذ از خارج.

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

- تضعیف اقتصاد منطقه و تشدید عقب ماندگی.
- متوقف کردن جریان فعالیت‌های توسعه‌ای در منطقه.

۵) تفاوت‌های فرهنگی، قومی و مذهبی با مناطق داخلی کشور: از ویژگی‌های نسبتا عمومی و جهان شمول مناطق مرزی تفاوت‌های فرهنگی، قومی و مذهبی با مناطق داخلی کشورهایشان است و آثار و پیامدهای منفی به دنبال دارد. تفاوت‌های فرهنگی، قومی و مذهبی عبارتند از:

- گسست در وحدت ملی و انسجام کشور.
- رواج نگاه مناطق مرزی به مناطق همجوار.
- فراهم شدن امکان نفوذ فرهنگ مخالف وحدت ملی در مناطق مرزی.
- واگرایی نسبت به داخل و همگرایی به خارج که باعث کاهش ضریب امنیت و قدرت دفاعی کشور می‌شود.
- عقب ماندن از روند توسعه و برنامه‌های توسعه کشور، که باعث ضعف بنیان‌های اقتصادی منطقه و در نتیجه ضعف امنیت و دفاع منطقه می‌شود.

۶) ضدیت سیستمی: از دیدگاه سیستمی، مناطق مرزی حدفاصل متعلق به نظام داخلی و به دلیل مجاورت با کشورهای همسایه تحت تاثیر فضاهای همجوار و محیط بیرونی است. آثار و پیامدهای منفی ضدیت سیستمی باعث فاصله گرفتن سیستم اداری، امنیتی و فرهنگی از سیستم کنترل حاکمیت شده و نزدیک شدن این سیستم به سیستم خارجی و تحت تاثیر آن قرار گرفته و افزایش قدرت نفوذ سیستم‌های خارجی شده و به نحوی در ایجاد بحران مرزی سهیم بوده است.

۷) تهدیدات خارجی: مناطق مرزی هم چون پوست بدن در ارگانیزم زنده، حکم حدفاصل (در درون و برون) را در مقابله با تهدید و ناامنی خارجی دارد. به این دلیل مناطق مرزی اصولا در معرض انواع تهدیدات خارجی به ویژه تهدیدات نظامی قرار دارد که عکس العمل کشور مقابل و حضور گروهک‌های تروریستی در نوار مرزی، فعالیت نظامی، اقتصادی و فرهنگی کشورهای فرامنطقه‌ای در منطقه که به تمهیدات لازم و منطقی از سوی مسئولان نظام جمهوری اسلامی ایران تمامی طرح‌ها و برنامه‌های منزوی نمودن ایران اسلامی با شکست روبه رو شود و تاکنون یک سری اقدامات بهینه و منطقی در نوار مرزی ایران و ترکیه و مدیریت صحیح در بحران‌های عراق و سوریه از سوی کشورمان خبر مایوس کننده به آن نیروهای بیگانه به ارمغان آورده است.

در یک نگرش کلی، کارکرد و نقش‌های مختلف مرزهای بین المللی را می‌توان در قالب دو گروه طبقه بندی کرد:

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

۱) کارکرد دفاعی-امنیتی مرز:

اگر به مرزها به عنوان پدیده‌ای نگریسته شود که قلمرو اعمال حاکمیت و قدرت حکومت بر مردم و منابع تحت نفوذش را تعیین کرده و در مقابل نفوذ، دخالت و استفاده حکومت و مردم کشور همسایه ممانعت ایجاد می‌کند. از این منظر مهم‌ترین کارکرد مرز ایجاد مانع و عامل بازدارنده است. بدین معنی که مرزها از ورود و خروج هر پدیده‌ای که در اعمال قدرت و حاکمیت آن کشور اخلال ایجاد کند، ممانعت به عمل می‌آورند(رحمتی راد، ۸: ۱۳۷۴).

۲) کارکرد ارتباطی- تجاری:

دومین کارکرد مرز، که کاملا در جهت مقابل کارکرد بازدارندگی قرار دارد، کارکرد ارتباطی مرز است. بدین معنی که برخلاف کارکرد بازدارندگی، که به عنوان یک مانع نگریسته می‌شود. در کارکرد ارتباطی، مرز به عنوان یک پل ارتباطی عمل می‌کند که تسهیل کننده ارتباطات تجاری، فرهنگی، توریستی و... بین مردم دو کشور به ویژه مرزنشینان می‌باشد. بر این اساس برخلاف کارکرد بازدارندگی مرز که به دنبال تقویت قدرت نفوذ ناپذیری مرز می‌باشد و نگاه غالب به آن نگاه امنیتی- سیاسی است و از سوی دیگر نقش و کارکرد مرزها در همه مناطق جهان یکسان نیست و با توجه به شرایط و موقعیت‌های مختلف سیاسی، اقتصادی، جغرافیایی و... نوع کارکرد مرزهای بین المللی نیز متغیر است. (همان منبع). به طور کلی عوامل ژئوپولتیکی مختلفی بر نقش و کارکرد مرزها تاثیر می‌گذارند، که از جمله می‌توان به مواردی چون: نظام‌های سیاسی کشورهای همسایه در دو سوی مرز، ویژگی‌های اقتصادی مرزنشینان، نوع نگرش و رفتار حکومت‌ها نسبت به مرز، ذخایر و منابع طبیعی موجود در منطقه مرزی، پیمان‌های سیاسی- نظامی کشورهای هم مرز با قدرت‌های فرامنطقه ای، بازیگران بین المللی، دیپلماسی و سیاست خارجی و... اشاره کرد.

۲-۲-.همگرایی منطقه ای:

همگرایی عبارت است از فرایندی که طی آن واحدهای سیاسی به صورت داوطلبانه از اعمال اقتدار تام خویش برای رسیدن به هدف‌های مشترک صرف نظر و از یک قدرت فوق پیروی می‌کنند. (قوام، ۲۴۸: ۱۳۸۰). یکی از ویژگی‌های روابط بین الملل پس از جنگ جهانی دوم، رشد و توسعه همگرایی منطقه‌ای در چارچوب منطقه گرایی و منطقه شدن بوده است. این پدیده که نخست در اروپا آغاز شد پس از فروپاشی شوروی و پایان نظام دوقطبی تشدید و تقویت شده است به گونه‌ای که هم گرایی منطقه‌ای و منطقه‌ای شدن در اثر شدن یافتن جهانی شدن، فراتر از مناطق توسعه یافته در مناطق درحال توسعه نیز به صورت یک الگوی تعامل در آمده است. از این رو، منطقه‌ای

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

شدن، منطقه‌ای گرایی وهم گرایی منطقه‌ای که روزگاری در قالب همگرایی اروپایی تعریف میشد، امروز فراتر از اروپا رفته و در ساختارها و سازمان‌هایی چون اتحادیه آفریقا و آسه آن، اکو، نفتا و سازمان کشورهای آمریکایی تجلی و تبلور یافته است (دهقانی، ۱۷۵: ۱۳۹۵).

همگرایی منطقه‌ای به معنای عام و جامع فرایندی می‌باشد که دو یا چند ملت _کشور مستقل و با داشتن حاکمیت در یک موقیعت جغرافیایی برای دستیابی به منافع مشترک در خصوص مسائل اقتصادی، سیاسی، فرهنگی، امنیتی و اجتماعی با همکاری و تصمیم گیری‌های مشترک به توافق برسند و در رشد هنجارها و قواعد و توافقات رسمی به نتایج مطلوب رسید.

۱-۲-۲-انواع همگرایی منطقه ای:

هم گرایی منطقه‌ای پدیده‌ای چند بعدی و چند وجهی است و میتوان به چهار گونه ی اقتصادی، سیاسی، امنیتی و فرهنگی _اجتماعی تقسیم کرد:

- همگرایی اقتصادی:
- همگرایی سیاسی:
- همگرایی امنیتی:
- همگرایی فرهنگی و اجتماعی: (دهقانی، ۱۷۸: ۱۳۹۵).
-

۳-۲.انواع دیپلماسی:

۱- دیپلماسی امنیتی و دفاعی:

مهمترین کارکرد و دستور کار دیپلماسی کلاسیک و سنتی تامین امنیت ملی از طریق حفظ صلح و فرایند ائتلاف سازی می‌باشد به نحوی که دیپلمات‌ها به صورت دو و چند جانبه با مذاکرات قواعد و هنجارها و اصول و نهادهای حافظ صلح را تدوین نموده و از وقوع جنگ جلوگیری نمایند. موضوع تامین امنیت ملی و بقاء در صدر اولویت و دستور کار دیپلمات بوده و تامین امنیت و بقاء مهمترین هدف دیپلماسی کشورها به شمار می‌رود. لذا دستور کار دیپلماسی امنیتی –نظامی نیز تحول یافته و تغییر کرده است، به کارگیری مسالمت آمیز ظرفیت‌ها و قابلیت‌های نظامی در دیپلماسی دفاعی _نظامی آن را از استفاده خشونت آمیز آن در چارچوب جنگ متمایز می‌سازد.

دیپلماسی امنیتی می‌تواند بستری مناسب جهت رشد و تعالی انسانها، توسعه ی اقتصادی و فرهنگی و ثبات اقتصادی و اجتماعی به همراه آورد. حیاتی‌ترین هدف و منفعت یک واحد ملی در صحنه ی بین المللی است و اصولا هر نوع برنامه ریزی و حیات اجتماعی انسان بدون برخوداری از

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

امنیت متصور نیست و دیپلماسی امنیتی اگر به نحو احسن در نظر قرار نگیرد می‌تواند منجر به تهدید شود. تهدید علیه امنیت را می‌توان به تهدیدهای خارجی و داخلی تقسیم کرد. ولی لیکن تعیین دقیق خارجی یا داخلی بودن برخی تهدیدها بسیار دشوار است زیرا این دو نوع تهدید غالبا با یک دیگر پیوند دارد با وجود این می‌توان تهدیدهای خارجی علیه امنیت ملی را چنان بر شمرد که از جمله: تهاجم نظامی، مداخله نظامی آشکار، خودکامگی دولت ها، جنگ قدرت توطئه یا دسیسه، براندازی، برتری جویی نظامی و مسابقه تسلیحاتی، عملیات پنهان سیاسی، اختلافات مرزی، تبلیغات خارجی، دخالت در امور داخلی کشورها، نفوذ، تروریسم، کودتا، براندازی، بحران سیاسی و اجتماعی، مناقشات داخلی و بین المللی(لرنی، ۱۴۸: ۱۳۸۳).

دیپلماسی دفاعی که همان دفاع غیرنظامی می‌باشد با استفاده از خط مشی دفاعی سنتی و کنش‌های غیرنظامی است که دولت به منظور تضمین ظرفیت تام آن برای بقاء به عنوان موجودی سیاسی در جهت تاثیرگذاری و انجام اهداف ملی و بین المللی به کار می‌بندد. دفاع غیرنظامی، آن قسمت از خط مشی حکومت است که هدفش ایجاد شرایط سیاسی، ملی و بین المللی مساعد برای حفاظت یا گسترش ارزش‌های ملی بنیادین و اساسی علیه مناقشات موجود و بالقوه است ارزش‌های ملی بنیادین می‌تواند شامل ملاحظات امنیتی و ملی سنتی، از قبیل استقلال و تمامیت ارضی و همچنین موضوعاتی باشد که اهمیتشان با ظهور مشارکت سیاسی مردمی و آزادی سیاسی فزونی یافته است. حضرت امام خمینی (ره)می فرماید: اگر دشمن به شهرها و مرزهای مسلمانان هجوم آورد به همه ی مسلمانان دفاع از این حمله به هر وسیله‌ای که ممکن باشد واجب است خواه با جان یا مال و در این امر نیاز به اجازه حاکم شرع و حضور امام نیست (امام خمینی، ۴۸۵: ۱۳۶۹).

سیاست خارجی جمهوری اسلامی برای حفظ مصالح دولت اسلامی و کسب استقلال برنامه ریزی شده است این استقلال زمانی امکان تحقق دارد که ایران از جنبه سیاسی تابع شرق و غرب نبوده و از بعد اقتصادی در نظر و عمل و همزمان الگوهای توسعه سرمایه داری و راه رشد غیر سرمایه داری سوسیالیستی را رد و طرح نمایند. البته تاکید بر قطع وابستگی را نباید به معنای قطع رابطه با خارج تلقی کرد بلکه تنها نپذیرفتن سلطه آمریکا و شوروی است. بدین خاطر رهبر انقلاب به نخبگان سیاسی و کارگزاران حکومتی توصیه می‌کند: «مراقب باشید که سیاست بازان پیوسته به غرب و شرق و وسوسه‌های شیطانی شما را منحرف نکنند، نه منحرف به چپ باشید که دیکتاتوری به تمام معنا است و نه منحرف به غرب باشید که ظلم و ستم و به اسم حقوق بشر، برای همه حقوق بشر است (ازغندی، ۵۲: ۱۳۹۱). هرچند کشورهای جهان سوم با پایان یافتن سلطه ی رسمی استعمار به استقلال سیاسی دست یافته‌اند اما نئومارکیست‌ها ادعا می‌کنند که این کشورها کماکان تحت سلطه ی سیاسی، اقتصادی و فرهنگی کشورهای غرب قرار دارد (آلوین، ۶۵: ۱۳۹۰).

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

کشور ترکیه که عضو ناتو بوده در راستای تعادل در قدرت منطقه‌ای توان بازدارنده ی موشکی ایران می‌توانند نقش بسزایی داشته باشد هرچند استفاده از دیپلماسی امنیتی و نظامی در منطقه سوریه و عراق باعث برجسته شدن داعش از منطقه شده است اما با پخش شدن این گروهک تکفیری در سراسر جهان به ویژه در نوار مرزی ایران و ترکیه به عنوان (پژاک، پ.ک.ک)در ایجاد ناامنی و ضربه زدن به نحوی اقدامات ایزایی خواهد داشت و کشورهای غربی نیز در طول ۴۰ سال اخیر با عناوین مختلف گروهک‌های مختلف را پرورش دادند که می‌توان با نام‌های طالبان، القاعده و النصره نام برد و در این اواخر گروهک داعش که خسارات جانی و مالی فراوانی را به وجود آورد و جهان اسلام را از مسئله ی مهمی چون رژیم صهیونیستی که یکی از چالش‌های مرزی می‌باشد با ایجاد تفرقه میان مسلمین به دنبال اهداف خودشان بوده‌اند و هستند.

۲- دیپلماسی اقتصادی:

با انقلاب ارتباطات و اطلاعات و فرآیند جهانی شدن در دهه ی ۹۰ قرن بیستم و توسعه و گسترش آن در دهه ی نخست قرن بیست و یکم، روابط و مناسبات بین المللی وارد مرحله ی نوینی شد. جهانی شدن سازمان و ساختار و روابط اقتصادی بین المللی را دگرگون ساخته و ماهیت سیاست و حکومت در کشورها را تحت تاثیر قرار داده است. شبکه‌ای از روابط درهم تنیده و انواع مختلفی از وابستگی‌های متقابل و بازیگران فراملی و فروملی را پدید آورده است که حاکمیت و کارکردهای انحصاری دولت‌ها را به چالش طلبیده اند. آنان در عرصه سیاست فرا بین المللی و روابط فرا سرزمینی نسبت به منافع، سرمایه و بازار ادعای مشروعیت دارند. امروزه تدبیر و تنظیم روابط و امور اقتصادی –تجاری به عنوان یکی از مهم‌ترین ابعاد و وجوه دیپلماسی در قالب دیپلماسی اقتصادی بازرگانی ضروری و حیاتی می‌باشد در همین راستا نیز دیپلماسی بازرگانی نیز ناظر به اقدامات دیپلماتیک در حمایت از بخش‌های بازرگانی، تجاری و مالی در جهت تامین دستاوردهای اقتصادی و توسعه ملی می‌باشد. هدف دیپلماسی بازرگانی افزایش و توسعه ی صادرات و تسهیل واردات سرمایه گذاری خارجی، گشودن بازارهای خارجی از طریق تاثیرگذاری بر سیاست‌های اقتصادی، تجاری و بازرگانی سایر کشورهای منطقه است (دهقانی، ۲۱۳: ۱۳۹۵).یکی از مهم‌ترین عوامل موثر بر کارکرد مرزها، نوع نظام‌های سیاسی در دو کشور همسایه و به تبع آن، نگرش آنها نسبت به یکدیگر و نوع روابط آنهاست. دولت‌ها به عنوان نماینده ملت و کشور خود ناگزیر از رابطه بایکدیگرند. از دیرباز این رابطه براساس نیازهای متقابل به ویژه درحوزه‌های تجارت و اقتصاد وجود داشته و امروزه بالاترین حجم و تنوع ارتباطات بین دولت‌ها نسبت به گذشته وجود دارد به گونه‌ای

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

که کشوری نمی‌تواند ادعا کند بدون رابطه با دیگران، بتواند به حیات خود ادامه دهد (حافظ نیا، ۱۳۷۹: ۵۵).

یکی از تکنیک‌های موثر در اجرای سیاست خارجی برای تحقق هدف‌ها و تامین منافع ملی، استفاده از ابزارهای اقتصادی، مالی و تجاری و فناوری است. مسلما بهره گیری ازحد به مزبور علی الاصول می‌باید در چهارچوب دیپلماسی و سیاست خارجی دولت‌ها صورت پذیرد. دراین راستا دولت‌ها سعی می‌کنند دیگر دولت‌ها را به تغییر در رفتارهای سیاست خارجی وادار کند، به گونه‌ای که دگرگونی‌های حاصل در داده‌های سیاست خارجی دیگران، منافع دولت استفاده کننده را از ابزارهای مورد نظر در پی آورد (قوام، ۲۱۸: ۱۳۹۰).

نظام اقتصادی جمهوری اسلامی ایران براساس قانون اساسی مختلط بوده و از ۳بخش دولتی، خصوصی و تعاونی تشکیل یافته است اما این ۳بخش در توازن نبوده‌اند و فعالیت اقتصادی دولت و نقش دولت در اقتصاد با مشکلاتی روبروشده است درحالی که دردهه‌های اخیر در مورد سیاست خصوصی سازی قدم‌هایی برداشته شده است اما مفید نبوده است و اقتصاد ایران برنفت تکیه زده است که این موضوع بسیار خطرناک است. اما بخش خصوصی در اقتصاد ترکیه تقویت و توسعه یافته است و بازاریابی منطقه‌ای و جهانی ترکیه به مراتب بهتر از ایران بوده و هست که در صنعت پوشاک –موادخوراکی، ظروف شیشه‌ای و چینی جات در جهان و منطقه حرفی برای برای گفتن داشته است و بازار ایران را اجناس ترک به همراه اجناس چینی و کره‌ای تسخیر شده است. لذا اهداف و منافع ملی جمهوری اسلامی ایران همانند سایر کشورها، توسعه اقتصادی، رفاهی، تکنولوژیک است زیرا تامین رفاه و وضعیت اقتصادی مطلوب علاوه بر افزایش قدرت اقتصادی کشور شرط لازم و ضروری برای توسعه توان قدرت نرم افزاری کشور محسوب می‌شود و از نظر عملی و نظری ۳مدل توسعه درون گرا، برون گرا و مختلط قابل شناسایی است که اتخاذ هریک از آنها سیاست خارجی خاصی را ایجاب می‌کند. زیرا راهبرد و سازوکارهای تحقق هر الگوی سیاست خارجی خاصی را ایجاب میکند. زیرا راهبرد و سازوکارهای تحقق هر الگوی توسعه، باتوجه به ماهیت آنها، با نوع خاصی از سیاست خارجی تناسب و هماهنگی دارد (دهقانی، ۱۰۷: ۱۳۹۲).

۳- دیپلماسی سیاسی:

دیپلماسی سیاسی که ارتباط و مذاکره دو کشور برای مدیریت، توسعه و تعمیق روابط متقابل می‌باشد. این نوع دیپلماسی به دنبال برقراری روابطی است که بقا و امنیت کشور را ارتقا داده و به روابط استراتژیک تبدیل می‌کند. دیپلماسی سیاسی می‌تواند دو جانبه یا چندجانبه باشد و یا درسطح بین الملل و منطقه‌ای مورد استفاده قرار گیردکه نقش دیپلماسی سیاسی جهت جلوگیری

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

از شکل گیری تهدیدات برای هر کشوری از اهمیت مهمی برخودار بوده و در جهت خنثی سازی تهدیدات قبل از عینیت یافتن و عملی شدن می‌باشد که نمونه بارز آن دیپلماسی سیاسی ما بین ایران _ترکیه و عراق درخصوص رفراندوم در اقلیم کردستان عراق که روابط دیپلماتیک و جلسات پی درپی در میان سران این کشورها این توطئه غربی، صهیونیستی با اقدامات پیشگیرانه و بازدارنده همه جانبه و چند بعدی و استفاده از ابزارهای قدرت که یک تهدید منطقه‌ای محسوب میشد، سرانجام نتیجه‌ای حاصل نشد. سیاست خارجی ارزشها و منافع درون سرزمینی و خودنگر است که جمهوری اسلامی ایران به عنوان یک دولت –ملت جهت صیانت و سعادت خود در تعامل و رقابت با بازیگران بین المللی پیشگیری می‌کند. به عبارت دیگر، اهداف ملی سیاست خارجی برای حفظ، افزایش ارزشهای مکتسب، دارایی‌ها و مایملک جمهوری اسلامی ایران در مناسبات و تعاملات بین المللی تعقیب می‌گردد و اهدافی که مستقیما منافع ملی ایران را تامین می‌کند میتوان به بقاء و امنیت ملی، استقلال و حاکمیت ملی، کسب و افزایش قدرت ملی، توسعه و رفاه اقتصادی و اعتبار و وجه مثبت بین المللی اشاره نمود (دهقانی، ۱۴۸: ۱۳۹۲). از دیگر از عوامل موثر پر کارکرد مرزها، وجوه پیمان‌های سیاسی از طریق دیپلماسی سیاسی صورت گرفته کشورهای منطقه به دلیل ضعف قدرت علمی با قدرت‌های فرامنطقه‌ای پیمان‌های سیاسی –نظامی منعقد می‌کنند و بدین ترتیب زمینه را برای دخالت درک شور مذبور و حتی مناطق مرزی کشور مجاور فراهم می‌کنند و این مسئله وقتی حساس‌تر می‌شود که منافع دو کشور همسایه در تقابل با یک دیگر قرارداشته باشد و از این رو بخواهند در کشور مقابل ایجاد ناامنی بکنند.

ایران، در منطقه‌ای قرارگرفته که از دیرباز منطقه ی حضور و رقابت قدرت‌های فرامنطقه‌ای محسوب شده است نفت و گاز، ویژگی‌های ژئواستراتژیک و برخی علایق مذهبی، زبانی، فرهنگی زمینه اصلی حضور قدرت‌های فرامنطقه‌ای در خلیج فارس، قفقاز، آسیای مرکزی، منطقه آناتولی و پاکستان و افغانستان بوده است براین اساس حداکثر تراکم حضور قدرت‌های بزرگ در جهان را می‌توان در مناطق پیرامونی ایران جست و جو کرد (کریمی پور، ۳۰: ۱۳۸۱).

اگر کشورهای پیرامونی ایران از نظر سیاسی نوپا محسوب می‌شوند به طوریکه به غیر از روسیه و ترکیه، عمر تاسیس آنها به یک قرن هم نمی‌رسد و امیرنشین‌های خلیج فارس به جز عربستان از نیمه دوم قرن گذشته به استقلال دست یافته‌اند و کشورهای شمالی ایران که شامل آذربایجان _ارمنستان و ترکمنستان نه تنها در سال ۱۹۹۱ میلادی به نقشه ی جغرافیایی سیاسی ظاهر شده اند. نوپویایی این کشورها نوعی وابستگی به قدرت‌های منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای را فراهم ساخته که منجر به انعقاد پیمان‌های سیاسی و نظامی بین این کشورها و قدرت فرامنطقه‌ای شده و زمینه برای دخالت را در امور داخلی کشورها فراهم می‌سازد حضور قدرت‌های فرامنطقه‌ای به ویژه آمریکا،

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

انگلیس و کشورهای منطقه‌ای از جمله اسرائیل –عربستان با توجه به سابقه دشمنی و خصومت آنان با جمهوری اسلامی ایران بدون شک تاثیرات منفی بیشماری به امنیت ملی ایران به طور عام و امنیت مناطق مرزی به طور خاص خواهد داشت و رژیم صهیونیستی که دشمن اصلی خود را ایران اسلامی و حزب الله لبنان دانسته و رژیم آل سعود درعربستان به فکرآن بوده که خودش در منطقه قدرت اول باشد و افکار و اندیشه‌های تکفیری خود را گسترش دهد به نحوی با تنظیم قراردهای نظامی در مقابل جمهوری اسلامی ایران به هر نحوی عرض اندام می‌نماید و با سرمایه گذاری‌های مختلف و حمایت‌های پولی و مالی از گروهک‌های مخالف جمهوری اسلامی ایران و تحریک قومیت‌ها و ایجاد نا آرامی و نفوذ راهبرد جدید کشور عربستان به همراه آمریکا و اسرائیل و انگلیس علیه ایران بوده است و یکی از راهبردهای جدید موسسات استراتژیک آمریکا برای پروسه ی براندازی جمهوری اسلامی ایران برنامه ریزی شده است.

هویت سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران عمدتا در پرتو مواضع سلبی، نقیضی و واکنش در برابر یک «دگر رادیکان خارجی به نام آمریکا معنا می‌یابد از نظرگاه گفتمانی، آمریکا برای سیاست خارجی ایران هم درد است و هم درمان، هم هویت ساز است و هم هویت سوز، به تعبیر دیگر، گفتمان انقلاب اسلامی با گفتمان سلطنت غیریت سازی و گفتمان جمهوری اسلامی با گفتمان غرب (حقیقت، ۶۴۴: ۱۳۹۴).

ایران در منطقه‌ای حساس و مهم استراتژیک واقع شده است و ایران از قدیم الایام مورد چشم طمع خارجیان بوده است پرتغالی‌ها درسال ۱۵۰۶ میلادی به هرمز حمله کردند و قسمت اعظم جزایرسواحل خلیج فارس تحت حاکمیت خوددرآوردند و بعد از پرتغالی‌ها کشور انگیس به عنوان پاداش کمک به ایران از امتیازات تجاری متعددی درخلیج فارس بهره جست و سپس هلندی‌ها درمنطقه خلیج فارس حضور یافتند اما انگلستان رقیب اروپایی خودرا از خیلج فارس بیرون راندند و با پیدایش نفت قدرت‌های جدیدی همچون آمریکا و آلمان و فرانسه وارد صحنه می‌شوند و ازطرف دیگر روس‌ها از طریق شمال ایران وبا سیاست دست یابی به آبهای آزاد خاک ایران را تسخیرنموده و ایران به عرصه ی قدرت‌های بزرگ اروپایی تبدیل شده و حیات سیاسی و اقتصادی آن تحت فشارهای متعارض قدرتهای استعماری قرار گرفت. و هرآنچه که می‌خواستند انجام دهند درایران انجام دادند کودتا، نسب و عزل پادشاهان و نخست وزیران و نفت را به آن نرخ که خودشان می‌خواستند می‌خریدند و مبلغ ناچیزی به ایران می‌دادندو دولت مردان ایران درطول تاریخ حق اظهارنظرنداشته، اینکه مصدق با ملی کردن صنعت نفت ایران و طرح دعوی علیه انگلستان و محکوم نمودن بریتانیای کبیر در شورای امنیت، این استعمارگر پیردرجهت انتقام گیری باکودتا دولت مصدق راسرنگون نمود و بعد از پیروزی انقلاب اسلامی ایران کشورهای غربی ازهمان بدو

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

تشکیل حکومت جمهوری اسلامی ایران طبق نفاق و جنگ را به صدا آورده و باحمایت ازگروهک‌های ضدانقلاب و ترور شخصیت‌های سیاسی و انقلابی کشور و تحمیل نمودن ۸سال جنگ تحمیلی و هجمه ی عظیم تهاجم فرهنگی و موادمخدر و مشروبات الکلی از یک سو و تحریم‌های اقتصادی ازسوی دیگر درسدد مهارجمهوری اسلامی ایران بوده و در دهه ی ۹۰باپروردان داعش درمنطقه درمرحله اول تقسیم کشورهای عراق و سوریه به کشورهای کوچک بوده و در مرحله دوم ضربه زدن به ایران ازطریق این گروهک بسیار خطرناک و تکفیری بوده است و ازطرف دیگری یک سری ازکشورهای منطقه‌ای درکنارکشورهای فرامنتطقه‌ای درمقابله باجمهوری اسلامی ایران و قدرت نرم ایران قدم‌هایی برداشته که کشور عربستان سعودی، اردن، امارات می‌توان نام برد و در حمایت ازگروهک تکفیری داعش کشور ترکیه هم پیاله غرب بوده اما دراواسط کاروبعداز کودتای نافرجام ترکیه سیاست مداران ترک به سمت روس و ایران تمایل پیدانمودند و ازحمایت‌های آشکار و پنهانی خودازاین گروهک‌ها دست برداشتند در واقع ترک‌ها به دنبال منافع خود قدم برمی دارند و در مسیری حرکت می‌کنند که منافع کشورشان تامین شودکه دولت مردان جمهوری اسلامی ایران در دیپلماسی سیاسی می‌بایستی مدنظر خود قراردهند.

۴- دیپلماسی فرهنگی اجتماعی:

توسعه و تحول بی سابقه فناوری، ماهواره ها، اینترنت، رسانه‌ها ارتباطات از راه دور به نوبه خود باعث شکل گیری دیپلماسی فرهنگی و اجتماعی شده است و به خاطر نبودن مرز این نوع دیپلماسی سریع و آنی بوده و می‌تواند مخاطبین خود را تحت تاثیر قرار داده و تحرک بازیگران بین المللی و منطقه‌ای را بالا ببرد و این نوع دیپلماسی که رسانه‌ها از جمله یکی از مسائل مهم بوده است که به نحوی در فرهنگ و عقاید کشور مقابل می‌تواند اثرگذار باشد و رایزنی‌های فرهنگی مابین کشورها همسایه مفید و مثمرثمر خواهدبود.

تقریبا همه رفتار اجتماعی به طور بالقوه تحت تاثیر ارتباط جمعی قرار دارد و ارتباط جمعی دارای چنان قدرتی هستند که می‌توانند نسل تازه‌ای برای اولین بار در تاریخ بشر پدید آورده و با سایر نسل‌ها متفاوت باشد. واقع رسانه‌ها به عنوان نظام مرکزی اعصاب جامعه عمل می‌کند و نقش کلیدی در تغییر رفتار انسانی داشته است و تکیه برنقش‌ها و کاربردهای اجتماعی وسایل ارتباط جمعی در جهان سوم تاثیر فراوانی باقی گذاشته است و کانال‌های تلویزیونی ترکیه که فراوان بوده که از آن جمله Lider، Stid AtvDtvAty، Gonaz، star اشاره نمود که به خاطر برنامه‌های ترکی که دارند برای ساکنان شمال غرب کشور دارای طرفدارانی بوده و حتی کانال‌های تلویزیونی عراق با نام‌های Noroz، MtvT Kurdstantv که به همراه شبکه‌های احزاب مخالف جمهوری

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

اسلامی ایران به پخش برنامه‌های خود می‌پردازند این شبکه‌ها ضمن بیان سیاست‌های دولت خود به ترویج فساد و ابتذال فرهنگی و نقد حکومت جمهوری اسلامی ایران پرداخته و غیر از این شبکه‌های تلویزیونی به علت قاچاق گیرنده‌های ماهواره‌ای از مرز عراق و رواج این گیرنده‌ها در نوار مرزی و انتقال آن به سایر استان‌های کشور با حمایت غرب به پخش برنامه‌های سیاسی، فرهنگی و ارائه عقاید ضد انقلابی خود بوده و ترویج ابتذال و تهاجم فرهنگی را به همراه داشته است هر چند حضور این رسانه‌ها در جریان توسعه فرهنگی جوامع، فرصت‌های جدیدی را برای پذیرش نقش‌های فرهنگی پدید می‌آورد، اما نگرانی هایی، را در این حوضه دامن زده است نگرانی‌های موجود در خصوص نقش رسانه‌ها جمعی در حوضه فرهنگ و امنیت، گاه تاحدی است که این فناوری‌های ارتباطی را پدیده‌های ضدفرهنگی قلمداد کرده‌اند (باهنر، ۱۳۸۵: ۴۰).

فروریختن ارزش‌ها و اخلاق جامعه و زوال شخصیت انسان توسط رسانه‌ها روی یکی از ابعاد مهم زندگی اجتماعی انسان، یعنی امنیت ملی به طور عام و امنیت مرزها به طور خاص تاثیر می‌گذارد این ادعا که اخلاق اساس امنیت داخلی و اجتماعی در جامعه است ادعای گزافی نمی‌باشد و کارکردهای منفی و امنیت سوز رسانه‌ها را می‌توان هم چون بحران سازی، تصویرسازی منفی، تشویش و تهییج افکار عمومی، بسط فرهنگ غیراستدلالی، استفاده ابزاری از مردم مخصوصا جامعه زنان تحریف هنجارها و ارزش ها، بهره برداری حزبی از ارزش‌های ملی نام برد. بر این اساس اطلاع رسانی به دو عامل "رضایت شهروندی "و "کار کرد دولتی در امنیت داخلی " تاثیر مثبت می‌گذارد و می‌توان فعالیتی امنیت ساز برای نظام تلقی شود. شباهت‌های فرهنگی و قومیتی میان ایران و ترکیه این دو را به دو روی یک سکه بدل کرده است، با این تفاوت که ایران در حال حاضر دارای یک حکومت مذهبی بوده و رهبر شیعیان در جهان اسلام محسوب می‌شود، این در حالی است که حکومت ترکیه بر پایه یک قانون اساسی سکولار بنا شده که بر اسلام سنتی تکیه دارد. همان طور که مقامات دو کشور و دیپلمات‌های آنان بارها اشاره کرده‌اند روابط دو کشور ایران و ترکیه می‌بایستی به صورت مستمر توسعه و بهبود یابد.

دکتر ناصر سلطانی به همراه علی قهرمان با تالیف کتاب «ژئوپولتیک اقوام در ایران» در خصوص کانون تهدیدهای مستقیم و غیر مستقیم، تحریک پذیری قومی از سوی قدرت‌های فرا منطقه ای، نقش همسایگان در ایجاد بحران‌های قومی، آسیب‌های امنیتی ناشی از مناقشات، کنترل مرزها، نقش رسانه در حوزه اقوام جهت دست یابی به دیدگاه و معرفتی واقع گرایانه بحث نموده است و در مورد تحلیل‌های ژئوپولتیکی و مصادیق ژئوپولتیکی پدیده‌ها و رویکردهای غالب در اندیشه‌های ژئوپولتیک جدید و نگرشی به اهمیت مساله کردها و آذری‌ها در ایران و منطقه و ارزیابی رفتار کردها و آذری‌ها بر حکومت مرکزی و همچنین در مورد رویکرد تاریخی بر تنش‌های قومی در

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

استان آذربایجان غربی، عوامل تشدید کننده تنش‌های قومی و بحران در مشارکت سیاسی و اجتماعی به رشته تحریر درآورده است.

«عبادی نژاد» در کتاب ژئوپولتیک مرزهای ایران در مورد مفهوم حکومت و مرز در ایران و عوامل ژئوپولتیک موثر بر ایران و مناطق مرزی در محیطی ویژه و سیستم خاص قرار دارند، بحث نموده است. نویسنده معتقد است بسیاری از عملکردها و ویژگی‌ها و خصوصیات مناطق مرزی در پاسخ به برخی از نیازهای آن صورت می‌گیرد که می‌توان دوری از مرکز مناطق مرزی، موقعیت جغرافیایی، تبادلات مرزی، تهدیدات خارجی و ناپایداری سکونت اشاره کرد. نویسنده اساس و مبانی شکل مرزها و خط سیر آن‌ها را گوناگون دانسته و در مجموع ناشی از توجه به امنیت، میراث تاریخی، موافقت نامه ها، درگیری‌های نظامی و.... مد نظر خود قرار داده است و در نهایت شکل هندسی مرزها زاییده تفکرات ژئواستراتژیک دانسته و شکل هندسی مرزها را به صورت محدب - مقعر مستقیم تقسیم نموده است و در مورد شرح خط مرزی ایران و ترکیه که ابتدای سرحد بین ایران و ترکیه از ملتقای رود سد ارس و رود قره سو از علامت سرحدی نمره واقع در خاک ایران شروع و تا کوه دالامپر با علامت سرحد نمره ۹۹سرحد ترکیه - عراق متصل می‌شود.

دکتر محمود واعظی در کتاب «بحران‌های بین المللی» در خصوص بحران و منازعه در روند تاریخی، ابعاد داخلی و خارجی منازعه و روش شناخت بحران‌ها و میزان تهدید و عوامل موثر در برداشت از تهدید و نقش ارتباطات داخلی و هماهنگی درون سازمانی و ارتباطات خارجی و رایزنی‌های دیپلماتیک و رویکرد کلی به تصمیم گیری در شرایط بحرانی و منافع قدرت‌های منطقه‌ای و جهانی در ایجاد بحران و نظام بین المللی بحث نموده است و معتقد است بحران‌های ملی، منطقه‌ای و بین المللی از نظر شدت و ضعف و گستردگی و نیز عمق درجه‌های متفاوتی دارند، فهم دقیق‌تر عوامل بروز بحران و دلایل گسترش آن، به معنای ریشه یابی عمیق‌تر بحران است.

دکتر سید جلال دهقانی فیروزآبادی در کتاب «کلیات روابط بین الملل در مورد روش و شیوه مطالعه روابط بین الملل، از روش‌های سه گانه توصیفی، تاریخی، موضوعی و نظری بحث نموده است. در مورد مناظره‌های نظری در روابط بین الملل و سطوح تحلیل بازیگران بین المللی و نقش دولت در سطح ملی بحث نموده است و بازیگران غیردولتی به منزله بازیگران بین المللی و مفهوم قدرت و نقش قدرت در روابط بین الملل و جایگاه موازنه قدرت و ائتلاف‌ها و اتحادها در روابط بین الملل و نقش امنیت و جایگاه آن در روابط بین الملل و انواع امنیت که شامل امنیت ملی، امنیت انسانی، امنیت نظامی، امنیت سیاسی، امنیت فرهنگی، امنیت اقتصادی و نظریه‌های متعارض در خصوص امنیت از نوع واقع گرایی و نو واقع گرایی و لیبرالیسم و نولیبرالیسم و نقش جنگ و صلح و جایگاه دین و اسلام و فرهنگ در روابط بین الملل و همگرایی منطقه‌ای و تحول نظریه‌های

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

همگرایی منطقه‌ای و منطقه گرایی و سیاست خارجی که برگرفته از منبع فردی، حکومتی، جامعه ای، بین المللی و جهت گیری‌های لازم در سیاست خارجی و دیپلماسی بحث نموده است.

دکتر سید عبدالعلی قوام در کتاب «اصول سیاست خارجی و سیاست بین الملل» در خصوص مشکلات بررسی علمی رابطه بین الملل هدف و انگیزه مطالعه سیاست بین الملل و نقش دولت در سیاست بین الملل و تجزیه و تحلیل عناصر تشکیل دهنده دولت بحث نموده است و رهیافت تصمیم گیری و انواع مدل‌ها و تجزیه و تحلیل سیاست بین الملل بر اساس رهیافت قدرت، و ساختار نظام بین الملل و هدف‌های ملی و عوامل موثر در سیاست گذاری خارجی و استراتژی‌ها و جهت گیری‌های سیاست خارجی دولت و نقش نهادها و گروه‌های ذی نفوذ در تصمیم گیری‌های مهم سیاست خارجی و همگرایی و تعارض در سیاست بین الملل و نقد و ارزیابی نظریه‌های لیبرالیسم، نولیبرال، رئالیسم و نقش دولت به عنوان بازیگر اصلی در سیاست بین الملل و همچنین تغییر قواعد بازی میان بازیگران، باعث تحولاتی عمده در مفاهیم جنگ، صلح، امنیت دولت، حاکمیت، دیپلماسی و... باعث دگرگونی‌هایی شده و باعث تغییرات رویکرد، در رویدادهای بین المللی شده است به قلم تحریر در آورده است. لذا دیپلماسی و مدیریت بحران‌های مرزی می‌توان نقش عوامل ژئوپولتیک و کاربرد دیپلماسی و نقش کشورهای منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای در بحران مرزی ایران و ترکیه و تاثیرات آن را بر امنیت و بحران نوار مرزی ایران و ترکیه بحث و بررسی نمود. دکتر سید حسین سیف زاده در کتاب «اصول روابط بین الملل» در خصوص پیچیدگی مسائل در روابط بین الملل، بحث و بررسی روش‌های تحلیل مورگان، کنت والتزسینگر و ارزش‌ها در روابط بین الملل و ساختار بازیگران و ساختار پویش نظام بین الملل و تاثیر حاکمیت در روابط بین الملل، قانونمندی‌های رفتاری ناشی از تعامل بازیگران ملی و بازیگران جهانی و منافع ملی و همچنین اهداف سیاست خارجی و ارزیابی سیاست خارجی و اجرای موفقیت آمیز سیاست خارجی بحث نموده است و معتقد است نظم نوین جهانی، نظمی است که در حال شکل گیری بوده و این نظام ساختاری شبیه نظام‌های کنفدرال داشته و ساختارهای بازیگران و پویش‌های این نظم جدید از تعالی فرهنگ و تمدن ساخته شده است و امنیت ملی را امری نسبی و ذهنی دانسته است و حفظ تمامیت ارضی، حفظ جان مردم و بقاء و ادامه سیستم اجتماعی و حاکمیت کشور قلمداد نموده است.

«جان بلیتس » و «استیو اسمیت » در کتاب جهانی شدن - سیاست؛ روابط بین الملل در عرصه نوین، امنیت را به معنای رهایی از تهدیدات در مقابل ارزش‌های بنیادی دانسته اما درباره اینکه توجه و تمرکز اصلی باید در سطح فردی، ملی و بین المللی باشد. اختلاف نظرهای بسیاری

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

وجود دارد. نویسنده از نظریه «بوزان[1]» بهره جسته که آیا ملاحظات امنیت ملی و امنیت بین الملل باهم سازگار هستند یا اینکه با توجه به ماهیت نظام بین المللی آیا کشورها می‌توانند به همکاری‌های بیشتر بین المللی و جهانی فکر کنند. بررسی ابعاد مختلف امنیت بین المللی و همچنین امنیت که مهمترین وضعیت دولت‌ها بوده و دولت‌ها همواره معتقد بوده‌اند که برای حفاظت و امنیت همواره باید به خود متکی باشند و هیچ راه دیگری در جهانی که مبتنی برخوداری است وجود ندارد. بحث تنگنای امنیتی را مطرح نموده که ریشه‌های تنگنای امنیتی را عدم اطمینان و ترس دانسته است و دیدگاه‌های نهادگرایی لیبرال دموکراتیک در خصوص امنیت و نحوه رسیدن به آن بحث نموده است.

همچنین در کتاب سبز ترکیه که نویسنده آن «صابر قاسمی» بوده در مورد جغرافیای طبیعی و انسانی و سیاسی و ادیان و مذاهب کشور ترکیه و اوضاع و احوال مسائل اجتماعی، فرهنگی و نقش رسانه‌های گروهی را به تحریر در آورده است و در مورد مبانی و اصول سیاست خارجی ترکها در قبال غربی‌ها در منطقه خاورمیانه و عوامل داخلی و خارجی موثر در سیاست‌های خارجی ترکیه در خصوص مسائل اعراب و اسرائیل و مساله کردها و احزاب کردی در ترکیه و استراتژی ترکیه در قبال اکو- عضویت در پیمان نظامی ناتو و روابط آن با دولت جمهوری اسلامی ایران بعد و قبل از پیروزی انقلاب اسلامی ایران بحث نموده است.

در کتاب مدیریت بحران نوشته محمد مهدی زاده و مرتضی نخعی زاده و علی برزا، نگرشی اجمالی بر تعاریف و نظریه‌ها در زمینه مدیریت و بحران بحث و تبادل و نظر شده است. در این کتاب به مدیریت بحران و ضرورت آن و ویژگی‌های ساختاری آن اشاره شده است. بحران در این کتاب حالتی غیر منتظره و غافلگیر کننده است که به هنگام به وقوع پیوستن آن ضرورت دارد مردم دچار دستپاچگی نشوند. اگر چه بحران‌ها تکرار نمی‌شوند و تجربه یک بحران برای بحرانی دیگر عینا کارساز نیس، اما بشر برای پیشگیری از بروز بحران و مدیریت آن می‌تواند چاره اندیشی کند و کشور را از بحران و مشکلاتی که ناشی از آن است را نجات دهند.

نتیجه گیری:

بررسی تاریخ روابط ایران و ترکیه بیانگر آن است الی رغم رقابت بسیار شدید دو کشور از عراق تا شام و قفقاز، تهران و آنکارا همواره با یکدیگر در صلح و سازش بوده و به گسترش روابط فی مابین متمرکز کرده اند. امضای قراردادهای متعدد در حوضه انرژی و توسعه روابط تجاری نشان دهنده علاقه دوطرف برای حفظ آرامش و همکاری‌های دوجانبه به هنگام در خطر گرفتن منافعشان است.

1 - Barry Gordon Buzan

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

با این وجود و به رغم بهود روز افزون روابط تجاری با ایران و ترکیه، اختلاف نظرهای اساسی آنکارا و تهران در عراق و سوریه این دو امپراطوری قدیمی را در مسیر برخورد با یک دیگر قرارداده است درهمین راستا اگرچه هنوزبرای اصلاح اختلافات طرفین نشست‌هایی صورت گرفته است و سران سیاسی و نظامی ایران و ترکیه به همراه روس در یک راستا قدم‌هایی برداشته‌اند که منافعشان تامین شود. بهترین راه در حال حاضر مذاکره و گفت و گو میان دو کشور و بر طرف شدن فضای بی اعتمادی میان آنهاست –ادامه مذاکرات مقامات دو کشور در بالاترین سطح می‌تواند کمک بسیار زیادی به حل و فصل اختلافات منطقه‌ای دو طرف شود به باور تحلیل گران سیاسی ایجاد یک کانال دیپلماتیک میان رهبران ایران و ترکیه و معرفی نمایندگان به منظور ایجاد شرایط و زمینه لازم جهت گفت و گو میان سران دو کشور از جمله اقداماتی است که می‌تواند مساعد نمودن روابط دو کشورشده و این روابط باعث شده کاهش چشمگیر درگیری در سوریه شده و تاثیرات دیپلماسی و نقش آن نمایان گردید و آمریکا و ترکیه از یک سو و ایران و روسیه همکاری‌های نظامی بسیار نزدیکی با یکدیگر دارند و به باور تحلیلگران سیاسی باید در هر مرحله از نزدیکی تهران و آنکارا به یک دیگر ایفای نقش نمایند و روسها تلاش داشته تا زمینه نزدیکی بیشتر ایران و ترکیه در حل مسئله سوریه فراهم کند اما واشنگتن تاکنون تلاش در این راستا صورت نداده و تمایلی چندانی به مستحکم‌تر شدن روابط ایران و ترکیه ندارد.

حجم گسترده ی مبادلات تجاری میان ایران و آنکارا و از سوی دیگر وابستگی آنکارا به واردات گاز از ایران و در نهایت روابط گسترده اتباع دو کشور در زمینه ی تجاری و گردشگری از جمله دلایل مهمی است که ضرورت وجود صلح و آرامش میان ایران و ترکیه را نشان می‌دهد. سفر ستاد مشترک ارتش ترکیه به ایران با توجه به وضعیت سیاسی عراق و همه پرسی اقلیم کردستان و عضویت ترکیه در ناتو و از لحاظ سیاسی، امنیتی و اطلاعاتی، متحد استراتژیک آمریکاست و ترکیه تاکنون با متحدین منطقه‌ای آمریکا مانند پاکستان، افغانستان، عربستان، قطر و امارات همکاری و قراردادهای نظامی به امضا رسانید که این سفر هر چند مخالفت‌های آمریکا را داشته است اما همکاری ایران و ترکیه را زمینه آرام در مرزهای هر دو کشور را فراهم خواهد ساخت و باعث گسترش روابط سیاسی –اقتصادی، فرهنگی خواهد شد.

در همین چارچوب ایران و ترکیه برای خنثی کردن این اقدامات امپریالیستی و صهیونیستی باید همکاری مشترکی داشته باشند هر چند که اردوغان در مراحل اولیه با سیاست‌های اشتباه در سوریه و عراق باعث شد به بحران دامن زده شود و بحران سوریه و عراق شدید شود و گروهک داعش گسترش یابد اما بعدها سیاست اردوغان تغییر نموده و با سیاست‌های ایران و روسیه همراه گردید. برای مقابله با طرح خاورمیانه بزرگ ایران و ترکیه با همکاری نزدیک با یک دیگر می‌توانند

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

ثبات خوب امنیتی، سیاسی و نظامی خوبی را فراهم ساخته و از تجربه منطقه و نفوذ بیشتر آمریکا و اسرائیل در منطقه پیشگیری نمایند که این مذاکرات نتیجه داد و رفراندوم اقلیم کردستان عراق که یک برنامه ریزی آمریکایی و اسرائیلی بود با شکست روبرو گردید. یکی از موضوعات مهمی که می‌توان درباره ی ایران و ترکیه مطرح کرد عدم شکل گیری یک رابطه راهبردی به عنوان دو کشور مهم و تاثیرگذاردر منطقه بودند و کشور ترکیه در همکاری‌های خود با عربستان می‌بایستی به نحوی عمل کند که این همکاری‌ها ایران را تحت شعاع قرار ندهد آمریکا با تشکیل مثلث آمریکا، ترکیه و عربستان و در کنار آنها اسرائیل طرحی را پیاده می‌کنند که ایران را در منطقه مهار نموده و به انزوا بکشانند و اسرائیل و عربستان و اجرای طرح آمریکایی و حمایت نمود و تنها کشوری که می‌تواند جلوی این طرح را بگیرد، ترکیه می‌باشد.

اگر بخواهیم درمنطقه آرامش برقرار شود بدون تغیر بازیگران مداخله گر و بازیگران منطقه‌ای راه به جایی نمی‌بریم. هرچند پارادیم‌های حاکم بر منطقه بعد از بحران ۷ساله عراق و سوریه دچار تغییرات بنیادی خواهد شد و حضور قدرت‌های بزرگ در منطقه از جمله آمریکا کشورهای اروپایی و رورسیه به صورت‌های دیگر برجسته خواهد شد اگرچه سیاست خارجی ترکیه بر مبنای نوعثمانی گرایی که توسط داود اوغلو مطرح شد و حزب عدالت و توسعه آن را در دستورکار خود قرار داده است و از سوی دیگر ترکیه در بحث الحاق به اتحادیه اروپا با مشکلات بسیاری مواجه بوده است سیاست خارجی ترکیه ارتقای نقش جهانی خود می‌باشد و خودش را می‌خواهد به اروپا و اسرائیل نزدیکتر نماید و چتر بازیگری خودرا ارتقا ء بخشد. مهم‌ترین ساختار شناسی بازیگران، همکاری، تقابل، رقابت و ائتلاف درحال تعامل با یک دیگر بوده و دولتهای ایران –عربستان، ترکیه، مصر، عراق و سوریه و رژیم صهیونیستی به همراه پنج عضو دایم شورای امنیت (آمریکا، روس، انگلیس، چین، فرانسه)عمده‌ترین دولت‌های بازیگر درمنطقه بوده‌اند و قطر و امارات هم می‌خواهند نقشی در منطقه داشته باشند اما ایران –ترکیه و عربستان و اسرائیل در واقع یکی از اصلی‌ترین بازیگران در منطقه خاورمیانه می‌باشند.

آمریکا که یکی از بازیگران فرامنطقه‌ای می‌باشد که حفظ و کنترل امنیت انرژی و حفظ امنیت اسرائیل دو اولویت اصلی واشنگتن بوده است. روسیه و چین به خاطر پرورنده ی هسته‌ای ایران و پرونده ی سوریه به صنحه ی بازی در منطقه بازگشتند و انگلیس هم افکار و سیاست آمریکا را دنبال نموده و فرانسه هم نقش نسبتا فعال در پرونده‌های مرتبط با لبنان و سوریه از خودشان نشان داده است. سازمان‌های بین المللی همچون اتحادیه عرب، شورای همکاری خلیج فارس، شورای امنیت، سازمان ملل متحد به عنوان بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای بازیگران در صحنه به شمار می‌آیند و سازمان‌های غیردولتی می‌باشند همچون اخوان المسلمین، حماس، حزب الله، القاعده،

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

حزب دموکرات کردستان، اتحادیه میهنی کردستان عراق، حزب کارگران کردستان ترکیه و..... از بازیگران غیر دولتی فعال در صحنه منطقه خاورمیانه هستند.

بنابراین منطقه مرزی ایران و ترکیه در منطقه‌ای حساس و استراتژیک واقع شده است که مانند گاز باروت بوده که منتظر یک جرقه می‌باشد که با مدیریت، دیپلماسی مطلوب بین ایران و ترکیه و مانع شدن از هرگونه دخالت کشورها و سازمان‌های فرامنطقه‌ای و حتی جلوگیری از دخالت سایر کشورهای منطقه‌ای که سیاست‌های غرب را پیاده می‌کنند می‌تواند مرزهای ایران زمینه همکاری های، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی باشد که به نفع هر دو کشور جمهوری اسلامی ایران و جمهوری ترکیه باشد و از بروز هرگونه بحران جلوگیری به عمل آورد و اگر بحرانی ما بین ایران و ترکیه رخ بدهد هزینه‌های گزافی برای هر دو کشور رقم خواهد خورد. لذا تداوم حضور نظامی و اطلاعاتی آمریکا درمنطقه، جنگ طلبی اسرائیل، تقویت گروهک‌های تروریستی، چگونگی تشکیل دولت فلسطین، مسائل سیاسی لبنان، جنگ قدرت‌های رقیب درفضای سیاسی سوریه، گسترش آرام و تدریجی پیمان ناتو در کشورهای عرب، اختلافات قومی و مذهبی (شیعه و سنی) و غیره. همه ی بازیگران با تمامی ابزارهای قدرت ملی –خواهان افزایش نقش و نفوذ خود بر مبنای مهار و نفوذ هستند تا منطقه را به نفع خود رقم بزنند.

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

منابع

۱- ازغندی، علیرضا.(۱۳۹۱)"تغییر اجتماعی و توسعه(نگاهی به نظریه‌های نوسازی، وابستگی و نظام جهانی)"، ترجمه محمود حبیبی مظاهری. تهران: انتشارات پژوهشکده مطالعات راهبردی.

۲- امام خمینی(ره)، روح الله.(۱۳۶۹)"تحریرالوسیله"، فصلنامه دفاع، جلد اول.

۳- امام خمینی(ره)، روح الله.(۱۳۶۹)"صحیفه نور". تهران: انتشارات سازمان مدارک فرهنگ انقلاب اسلامی، ج ۱۶. ۱۸

۴- پرسکات. (۱۳۵۶).گرایش‌های تازهدر جغرافیای سیاسی، ترجمه دره میر حیدر، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.

۵- پرنیان، امیر، قربانی گلشن آباد، محمد، یوسفی جویباری، محمد،۱۴۰۲)، آسیب ها و فرصت های اقتصادی سیاستگذاری جمهوری اسلامی ایران در آسیای مرکزی و قفقاز (مطالعه موردی ازبکستان، قزاقزستان و ترکمنستان)، نشریه اقتصاد و بانکداری اسلامی، ۱۲(۴۳)، ۲۲۵-۲۴۱.

۶- جعفری سرشت، داوود، سلمانپور، علی، شکوهی فرد، سیامک،(۱۳۹۸)، اثر امنیت اقتصادی و تجارت خارجی بر رشد اقتصادی (مطالعه موردی: کشورهای منتخب عضو سازمان کنفرانس اسلامی)، نشریه اقتصاد و بانکداری اسلامی، نشریه اقتصاد و بانکداری اسلامی، ۸(۲۷)، ۱۷۳-۱۵۷.

۷- حافظ نیا، محمدرضا.(۱۳۷۹).مطالعات سیاسی و اجتماعی.قم: سازمان حوزه‌ها و مدارس علمیه خارج از کشور، جلد دوم.

۸- حقیقت، سید صادق.(۱۳۹۴).قم، دانشگاه مفید.

۹- خطابی، غلام حسین. (۱۳۷۴).مرزبانی.تهران: معاونت اموزشی ناجا، چاپ اول.

۱۰- درایسول، الایرواج، بلیک، جدالد. (۱۳۷۴).جغرافیای سیاسی خاورمیانه و شمال آفریقا، ترجمه دره میرحیدر.تهران: انتشارات دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی، چاپ چهارم.

۱۱- رحمتی راد، محمد حسین. (۱۳۷۴). مرزبانی، گذرنامه و اتباع بیگانه.تهران: معاونت اموزشی ناجا،

۱۲- سیف زداده، سیدحسین. (۱۳۸۵). اصول روابط بین الملل.تهران: انتشارات دانسگاه تهران، نشر میزان.

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]

۱۳- عاملی، شیخ حر.(۱۴۰۱ه.ق).وسائل الشیعه: ناشر مکتبه الاسلامیه، چاپ پنجم، جلد۲، باب۱۴ روایت ۲۵۰۱۰.

۱۴- فیروزآبادی دهقانی، سیدجلال.(۱۳۹۵). کلیات روابط بین الملل.تهران: نشر مخاطب.

۱۵- فیروزآبادی دهقانی، سیدجلال.(۱۳۹۲). سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران. ترهان: انتشارات سمت.

۱۶- قوام، سید عبدالعلی.(۱۳۹۰). اصول سیاست خارجی و سیاست بین الملل.تهران: انتشارات سمت، سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی.

۱۷- لرنی، منوچهر.(۱۳۸۳). امنیت ملی و دفاع از ارزش ها.تهران: سازمان عقیدتی سیاسی ناجا معاونت آموزش.

۱۸- کریمی پور، یدالله.(۱۳۸۱)"ایران و همسایگان منابع و تنش و تهدید".تهران: انتشارات دانشگاه تربیت علوم.

۱۹- متقی، جلال.(۱۳۷۷)"امنیت و اقتصاد". نشریه امنیت، سال دوم شماره چهار: نشر وزارت کشور، حوزه معاونت امنیت و انتظامی

۲۰- مطهری، مرتضی(۱۳۶۱)"بیست گفتار".قم: دفتر انتشارات اسلامی جامعه مدرسین قم، چاپ هشتم.

۲۱- ی.سو، آلوین. (۱۳۹۰)"تغییر اجتماعی و توسعه(مروری بر نظریه‌های نوسازی، وابستگی و نظام جهانی)"، ترجمه محمود حبیبی مظاهر. تهران: انتشارات پژوهشکده مطالعات راهبردی

22- Hoffman,stanly.(1981 summer).security in the age of turbulelence , means of response in third world conflict and international security, Adelpani papers, no157.

23- In RehmanIqbalur.(1992). National secreity and the problem of unconventional warfare.Delhi: Kanishka publishing housd.

24- R.cooper.(1977). Olveygoldman Kelly 1984,ch.14

[Downloaded from mieaoi.ir on 2026-11-17]